

De tijd vliegt

De dagen zijn alweer een stuk korter. De nachten worden alweer koud. Begin september is het maar net 3 graden 's nachts. Toch begint september met een aantal prachtige dagen. En de dag dat de herfst begint is het volle maan.

Ik heb in het voorjaar een stel bomen gezaaid en een groot deel is opgekomen. Mijn kwekerij is uitgegroeid van een zaaibakje tot 2 tafels en een stelling vol. Mimosa en Albizia bomen.

Het zal nog even duren maar ooit zullen de Albizia's zo gaan bloeien:

Op 1 september vertrekken er 5 schapen richting mijn collega B&B-er. Ze gaan er op vooruit. Ze lopen nu op een Domaine met ronde duiventoren en op 30 hectare. Er gaan er ook nog 2 diep de Morvan in. Binnenkort volgen er als het goed is nog een paar, want ik wil wat indikken tot maximaal 15 ooien.

We hebben weer een gevarieerd gezelschap. De tweede week van september ligt de gemiddelde leeftijd ver boven de 65! Nollie heeft 2 oude schoolvriendinnen over en in de gite zit een oud klasgenoot van pa met familie. We dopen het huis even om tot maison de retraite! Misschien nog niet eens zo'n slecht idee. Het is reuze gezellig.

We bezoeken met de dames een prachtige tuin in Apremont sur Allier. We waren er al eerder geweest maar nog nooit in het park. De enorme hoeveelheid nog bloeiende bloemen en bomen vinden we verbazend voor de tijd van het jaar.

Halverwege de maand krijgen we Amerikaanse familie over. Ze stranden met autopech (een lek gereden band) in Auxerre en worden door een taxi gebracht. Helaas voor de taxichauffeur hebben ze geen idee waar ze heen moeten. Gelukkig hebben ze wel mijn mobiele nummer bij zich.

Ondanks of misschien wel dankzij de mistige ochtenden wordt het overdag nog heerlijk. Zelfs zo dat we kunnen zwemmen in het etang du Merle. De honden gaan nu mee want geen Fransoos waagt zich meer te water bij deze temperaturen.

De moestuin is aan haar eind. De pompoenen hebben het door de droogte minder goed gedaan dan vorig jaar. Wel heb ik nog wat planten gevonden in de voormalige kippenren. Weer uitgepoepde zaadjes leveren nog een paar prachtige exemplaren. Maar 1 nachtvorstje verandert alles in een snotterige bende. Alleen de druiven worden door de nachtvorst alleen maar lekkerder.

We gaan naar de tweede brocante in Jailly. Dit keer zijn we slechts bezoekers. Gelukkig maar, want aan het eind van de middag valt er in 15 minuten net zoveel regen als enkele dagen ervoor in de hele dag. Op de brocante vind ik nog een mooie antieke stalplaquette. Een prix d'honneur uit 1936 voor beliers de races étrangères. Dat wil zoveel zeggen als ereprijs voor rammes van buitenlandse rassen. Mooi voor op onze nog te vernieuwen staldeuren. Ook vinden we een oude anzichtkaart met daarop het toen nog fraaie Chateau de Ste Marie.

De jaarlijkse strijd met de heg voor het huis wordt weer beslecht. De wilde rozen en bramen zijn iets getemd en dus valt de schade aan armen en benen te overzien. Voor de heggen in de wei moet er een brouilleur komen. Een tractor met een soort hakselaar erachter. Daarna kunnen de nieuwe hekken definitief geplaatst.

Want voor je het weet ziet je “heg”er zo uit: gewoon een rijtje bomen. Waar de dieren onderdoor wandelen.

Op 18 september heb ik de eerste keer de autoruiten bevroren. Volgens Anni onze hulp gaat het echter niet zo'n strenge winter worden. De uien hebben namelijk maar 2 lagen “jas” en vorig jaar wel 7 lagen. Een voor ons weer nieuwe wijsheid. Ben benieuwd. We komen er op terug!

Wel haal ik 's avonds voor de zekerheid een deel van mijn zaailingen binnenshuis. Het zou toch jammer zijn ze door de vorst te verspelen. Volgens een kennis die langs het huis rijdt op een koude morgen is het bij ons het koudst: -1 bij ons en bij de burens nog 2 graden boven nul.

Op 23 september arriveren Rachel en Fons. Ze komen op het huis en de dieren passen als wij een weekje op vakantie zijn. Alleen Wolfje mag/moet mee, i.v.m. met loopsheids. Daar zit je als oppas niet echt op te wachten! We hebben nog een paar gezellige dagen alvorens wij een weekje weg zijn. We bezoeken het kasteel van Guedelon. Een volgens oude methoden gebouwd nieuw “Kasteel”.

Op 26 september opent het jachtseizoen weer. Dus maken we nog snel gebruik van het feit dat we nog veilig in het bos kunnen wandelen met de honden. Op de laatste vrije dag zien we nog een enorm everzwijn de struiken in verdwijnen. Verder kijken we nog ongestoord paddestoelen. Dit jaar zien we ook voor het eerst eekhoorns vlak bij het huis. Voornamelijk de kleine rode.

Na het vertrek van de Amerikanen reizen wij ook af. We maken een leuke tocht en bezoeken vrienden en familie. Het weer werkt erg mee, heerlijke nazomerse temperaturen. Wolfje is minder blij met zijn uitje want hij heeft last van wagenziekte. We zien een aantal van de 150 mooiste dorpen van Frankrijk. Allemaal erg de moeite waard. Logeren bij 3 verschillende B&B's en voelen ons collega's. We zien dat we het zo gek nog niet doen.

Wij groeten jullie,

Nol en Koos